Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: ”Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret”, i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801993424/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

at han rent glemte sin Aftale med Konvojskibet og undlod at komme det til Hjælp, da det var i Nød og forgæves bad os om Undsætning. Det gik som det saa ofte gaar:

Saa snart der kommer en Tid,
da Lykken blir Sømanden blid,

naar de er sluppet heldigt fra Havsnød eller Røverhænder, gennemgaar de paa ny de Farer de er sluppet ud af, og

taler om Farerne, trygge
i Ro og i snaksom Hygge.

Hver enkelt forestillede sig, hvad der vilde være sket med ham, hvis han var faldet i Kløerne paa Sørøverne. De var alle uden Undtagelse enige om, at jeg, syg som jeg var, vilde være blevet smidt over Bord som værdiløst Gods; selv mente jeg, at jeg paa Grund af mine særlige Sprogkundskaber ikke alene vilde være sluppet uskadt, men ogsaa være kommet i Embede. Jeg sagde for Spøg, at jeg nok var blevet Notar eller Kontorist i Algier.

Da vi nu var sluppet ud af denne Fare, kom vi til Civitavecchia. Jeg var nu træt af Sørejser og bestemte mig for at gaa til Fods til Rom. Af to Onder forkom det at ligge og skvulpe paa Tiberen mig at være det værste. Jeg opdagede, at hele Vejen til Rom vrimlede af Slanger; derfor turde jeg knap nok standse og slet ikke sætte mig til Hvile paa Jorden. Man siger jo, at det er den usunde Luft der gør det farligt at overnatte i Roms Omegn; i Virkeligheden tror jeg snarere, det er de giftige Slanger. Hvis det nemlig er den urene Luft der er Aarsagen, er det besynderligt, at Sømændene kan overnatte i fri Luft i Havnen uden at tage Skade. Det kan ganske vist ikke nægtes, at fremmede, der kommer til Rom om Sommeren, bliver plaget af Sygdomme. Turister tager nødig derned før Begyndelsen af Oktober. Men det er ikke nemt at finde ud af, hvad dette Onde kommer af. Rom ligger jo, hvor den altid har ligget, og ingen af Oldtidens Forfattere taler om, at Luften dér er saa Dødsens farlig for frem-